

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religious ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XVII. De castitatis religiosæ vtilitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](#)

non vult, nec in fraudem induci ab astutia carnis, vtatur consilio Patris sui spiritualis. Non est fidendum inimico fingenti, quia fingendo te prodit.

De castitatis religiosa utilitate.

CAPUT XVII.

Mat. 19. **F**ili, quando ego in Euāngelio sub Eunu-
chorum nomine laudavi eos, qui amore
mei spontē edunt votū castitatis perpetuā,
(hoc enim est facere se Eunuchū, & propter
regnum cælorū se castrare) idipsum ego in-
tendebam, quia homo tali voto, quasi per-
acuto cultello uno iectu om̄nem potestatē,
occasionsēque usurpandarum voluptatū
carnalium abscondit. Quod enim amplius li-
citum non est, verè dicitur, fieri non posse.
Laudando autē hos meos castos Eunuchos
subiuxi. *Qui potest capere, capiat:* sciebam
enim non omnes intellecturos maximas
utilitates, quas continentia perpetua affert
religiosis. Omitto hīc, quod eius beneficio
infinitis liberentur molestiis, & vilibus car-
nis insolentiis, quæ ubi vel minimum ob-
tinuerit imperium, etiam sapientes in bar-
thrum vitiorum præcipites agit. Et si opum
externarum cura permolesta est, ob solici-
tudinem quam secum trahunt, multò sanè
mole-

melestior est concupiscentia, quæ cum do-
mestica sit, sauciāt fortius, & ideò plagæ
sunt magis lethales. Taceo quoque, quod
liberentur multis afflictionibus, & fastidio-
sis rei domesticæ curis, quæ tantam sæpè
molestiam afferunt, ut redigant ad despe-
rationem. Patrifamilias incumbit prouid-
dere sūæ coniugi, liberorum rectæ educa-
tioni, filiarum deindè collocationi in ma-
trimonium, curare ne quicquam rerum ne-
cessariarum desit, ut quotidiè victus in-
promptu sit, ut famuli & ancillæ suo mu-
nere ritè fungantur. Et quanquam omnes
in familia probi sint, & modesti, tamen æ-
rumnae non desunt. quid ergò est, si in ea
multi sint peruersi & insolentes? Præter-
mitto etiam, quod religiosi beneficio dicti
voti liberi reddantur ab uxoriū & filio-
rum suspicionibus, quæ ita subindè solent
maritos excruciare, ut pœnè in insaniam vel
amentiam redigantur. Denique abstineo
à commemorandis innumeris aliis incom-
modis, & infaustis casibus, qui improviso
in familiis accidentunt, & patresfamilias mi-
rum in modum exagitare solent. Væ re-
ligioso, qui à tot tricis & laqueis immunis
& solutus, non anhelat ad perfectionem sui
status.

Cafti-

CASTITAS religiosa ergò has omnes molestias, & inquietas cogitationes abscondit, facitq; ut religiosus, tanquam cæli ciuiis sua vocatione contentus tantum rerum cælestium meditationi, suæq; saluti procurandæ vacet. Quod quā salutare sit, probè norunt ij religiosi, qui longè ab occupationibus dictis remoti, vitam cælibem & felicem ducunt. Norunt etiam afflicti seculares, qui magno suo damno & dolore quotidie experiuntur istas ærumnas. Et si aliud non esset, quām cogitare quemadmodum placeant uxoribus, quomodo coram mundo compareant, qua ratione sanguine iunctis & cognatis faciant satis, hoc eis sufficeret ad cruem non exiguum usque ad mortem sustinendam. Verùm religiosi casti non habent opus aliud cogitare, quām quomodo mihi placeant. O quanto facilius est placere mihi quām mundo? & quanto citoius satisfit creatori quām creaturæ. Quisquis in hac vita plus placet Deo, in aula quoq; eius ad maiorem honorem euehetur.

I. Cor. 7.

DE INDE secularis matrimonio constrictus, non habet sui corporis potestatem, sed mulier est eius domina. Ita enim scribit meus Apostolus, & est verissimum, ac matrimonij lex id postulat. At nonne hæc est quædam serui-

seruitus? Seruire mulieri, nonnè dura serui-
tus est: cumq; non vno, non decem annis,
sed morte tantum finiatur, nonnè est per-
petua? Fatendum quidem est, tribulationē
leuiores esse, quando homo incidit in mu-
lierem virtute præditam, tamen non idcir-
cò nomen amittit seruitus. at quando in-
cidit in vanam, impudentem & rixosam,
quid aliud est quam infernus? quanta ma-
riti miseria? quod mancipium peius illo
tractatur? Cæterum castus religiosus rem
habet cum castitate, virtute scilicet beni-
gna, negotium habet mcccum, qui licet sim
Dominus eius, tamen simul sum clementif-
simus Pater. Et mihi seruire per votum ca-
stitis, non est aliud, quam meritorum suo-
rum cumulum augere. Infelix est, qui aliis
seruiendo nullum lucrum facit, infelior
verò, qui etiam rerum suarum iacturam pa-
titur.

A D H A C qui cogitur noctu diuq; com-
morari cum fera crudeli & virulenta, lucu-
lento in discriuine versatur, ne aut morsu
aut veneno conficiatur: sed si quis illi oc-
cludere possit os, vt neque mordere, neque
virus profundere posset, ficeret rem sibi nō
minus vilis, quam pergratam. Filii, fera
nulla ferocior aut violentior est carneno-

stra,

stra, cuius morsus & virus exitium conciliat animæ. cum ergo noctu diuque cum ea hærere cogamur, non dubium est, quin anima nostra in magno versetur periculo. Ab hoc periculo animam eximit castitas, nam suam Voti vinculo astringens concupiscentiam, quæ est os belluæ, facit ut mordere, vel venena fundere non possit. Commiseratione dignus non est, qui sinit se lædi à bestia alligata; nec meretur veniam, qui oblatæ præsidia contemnit.

QVANDO in republica oritur tumultus, ad eum sedandum necesse est, ut qui cum excitauit ilicò comprehendatur; nam cum plebs cæterumque vulgus nullo duce inititur, per se statim difflit, & tumultus componitur. In religioso, qui similis est rei publicæ benè ordinatæ, excitatur tumultus, quādo pars animi inferior discrepat à superiori. Ad sedandum ergo tumultum, tranquillandamque rem publicam opus est carnem, quæ populi dux est, & passiones in animam, ac sensuum cupiditates in rationem concitat, in vincula coniicere. Castitas autem est illa, quæ votoru ope carnem in vincula coniicit, & custodiēd cor, quæ est religiosi arx, tuetur Reipubl. tranquillitatem. Hæc virtus, quam Castitas religiosa efficit, tanti inomen-

momēti est, ut religiosus ea destitutus nihil distet à confusa quadam Babylonia

HINC verò nascitur & alia utilitas non inferior iam dictis. quod nimurum religiosus, quoniam beneficio castitatis obtinuit pacem in se & quietem, poterit etiam ab hostibus, qui foris sunt referre victoram. Imperator belli, qui milites habet inter se consentientes, sibiique obsequentes, licet pauci sint, facilè potitur victoria. Sic religiosus, si partis sententis facultates teneat subiectas & obsequentes superiori, secure poterit manum cum hoste conserere, & sine dubio reportabit victoram. Paucitas in exercitu concors longè præstat multitudine discordi. Et idè dux belli eos in primis deuincire beneficiis in acie debet, qui auctores sunt concordiæ allorum & pacis. Sic in militia spirituali, religiosus, qui est quasi dux, magni facere debet castitatem, quę militum promouet pacem. Facilè superatur, qui antequā cum hoste configat, non prius militum animos ad concordiam reuocauit.

De amittendæ castitatis periculis.

CAPUT XVIII.

FILI, nosti benè, castitatem esse magni
precij & valoris gemmam, non minus
mihi